

имъ, и засвидѣтельствующія-та му, които засвидѣтелствова противъ тѣхъ: и ^сотидохъ вѣлѣдъ суетъ-тѣ, и ^тосуетихъ ся, и вѣлѣдъ язычницъ-тѣ които бѣхъ около тѣхъ, за които имъ Господь заповѣда ^вда не правятъ както тѣ. И оставихъ всѣхъ-тѣ заповѣди на Господа Бога своего, та си ^ннаправихъ двѣ лѣяны телета, и ^ннаправихъ Ашеры, и поклонихъ ся на всѣчко-то небесно воинство, и ^сслужихъ Ваалу. И ^ппрѣвождахъ сынове-тѣ си и дѣщери-тѣ си прѣзъ огнь, и ^уупотрѣбяхъ чародѣяния и гатанія, и ^ппродадохъ себе си за да правятъ зло прѣдъ Господомъ да да го прогнѣвувать. Заради това Господь ся разгнѣва много противъ Израиля, и отхвърли ги отъ лице-то си: не останахъ ^оосвѣтъ едно-то Иудино племе. Но и ^иИуда не упазилъ заповѣди-тѣ на Господа Бога своего, но ходихъ въ повелѣнія-та на Израиля, които тѣ направихъ.

И отхвърли Господь всѣчко-то Израилево сѣме, и унижи ги, и ^ппрѣдаде ги въ рѣкъ-тѣ на разграбители-тѣ, додѣ ги отхвърли отъ лице-то си. Защото ^оотдѣни Израиля отъ Давидовъ-тѣ домъ, и ^ттѣ направихъ царь Иеровоама Наватовъ-тѣ сынъ: и Иеровоамъ оттегли Израиля отъ вѣлѣдъ Господа, и направи ги да съгрѣшавать грѣхъ голѣмъ, защото Израилевы-тѣ сынове ходихъ въ всѣчкы-тѣ грѣхове на Иеровоама, които той сторилъ: не ся отдалечихъ отъ тѣхъ: Додѣ Господь отомѣсти Израиля отъ лице-то си, както ^аговорилъ прѣзъ рѣкъ-тѣ на всѣчкы-тѣ си рабы, пророцы-тѣ. И ^ппрѣсели ся Израиль отъ земь-тѣ си въ Ассирійскъ, дори до тойзи день.

И ^ии доведе Ассирійскый-тѣ царь ^ччеловѣкъ ^аотъ Вавилонъ, и отъ Хуеж, и отъ Авъ, и отъ Емаеъ, и отъ Сѣфаруимъ, та ^гглы насели въ градове-тѣ на Самарійскъ вмѣсто Израилевы-тѣ сынове, та настѣдихъ тѣ Самарійскъ, и населихъ ся въ градове-тѣ ѳи. И въ начало-то на населеніе-то си тамо, не ся убояхъ отъ Господа: и проводи Господь львовѣ помежду имъ, които убивахъ отъ тѣхъ. И говорихъ на Ассирійскый-тѣ царь, и рекохъ: Народи-тѣ които ты прѣсели и насели въ градове-тѣ на Самарійскъ, не знайтъ законъ-тъ на мѣстный-тъ Богъ: за това прати львовѣ между тѣхъ, и ето, убивать ги, понеже не знайтъ законъ-тъ на мѣстный-тъ Богъ. Тогдажъ Ассирійскый-тѣ царь за-

повѣда, и рече: Заведѣте тамъ одного отъ священники-тѣ, които плѣнихте отъ тамъ: и нека идятъ, и нека ся населятъ тамъ: и нека ги научи священникъ-тъ на законъ-тъ на мѣстный-тъ Богъ. И единъ отъ священники-тѣ, които тѣ бѣхъ заплѣнили отъ Самарійскъ, дойде та ся насели въ Веонль, и поучаваше ги какъ да ся боятъ отъ Господа. Всякой обаче народъ направихъ си богове, и турихъ въ домове-тѣ на высокы-тѣ мѣста, които Самаряни-тѣ направихъ, всякой народъ въ градове-тѣ си, дѣто живѣхъ. И ^вВавилонскы-тѣ мѣжѣ направихъ Сокхоъ-веновъ, а Хувайскы-тѣ мѣжѣ направихъ Нергалъ, и Емаескы-тѣ мѣжѣ направихъ Асимъ, и ^иАвци-тѣ направихъ Нивазъ и Тартакъ, и Сѣфаруимци-тѣ ^ггорѣхъ сынове-тѣ си съ огнь на Адрамелеха и Анаммелехъ, Сѣфаруимскы-тѣ бо-гове. Така ся боехъ отъ Господа: и ^ннаправихъ си отъ най-долны-тѣ помежду си священники за высокы-тѣ мѣста, които служахъ за тѣхъ въ домове-тѣ на высокы-тѣ мѣста. ^бБоехъ ся отъ Господа, но на свои-тѣ си богове служахъ, споредъ обычаи-тѣ на народы-тѣ отъ дѣто быхъ прѣселени.

Дори до тойзи день правятъ споредъ по напѣрзницъ-тѣ обычаи: не ся боятъ отъ Господа, и ^ии то правятъ споредъ свои-тѣ си повелѣнія, и споредъ сѣдбы-тѣ си, нито споредъ законъ-тъ и заповѣдъ-тѣ, които заповѣда Господь на сынове-тѣ на Иакова, ^ккогого нарече Израиль: И направи съ тѣхъ Господь завітъ, и заповѣда имъ, и рече: ^дДа ся не убоите отъ други богове, и ^ида не имъ ся поклоните, нито да имъ служите, нито да имъ жреете: Но Господу, който вы възведе изъ Египетскъ-тѣ земь съ голѣмъ крѣпостъ и ^ссъ прострѣхъ мышцъ, нему ще ся боите, и ^инему ще ся кланяте, и нему ще приносите жертвъ. И повелѣнія-та, и сѣдбы-тѣ, и законъ-тъ, и заповѣдъ-тѣ, коимъ писа за васъ, ^дда внимаете да вършите всякога: а отъ други богове да ся не убоите. И завітъ-тъ, който направихъ съ васъ, ^дда не забравите: и да не ся боите отъ други богове. Но отъ Господа Бога вашего да ся боите: и той ще вы избави изъ рѣкъ-тѣ на всѣчкы-тѣ ви неприятели. Тѣ обаче не послушахъ, но правѣхъ споредъ първы-тѣ си обычаи.

И ^ии тѣзи народи ся боехъ отъ Госпо-

с Втор. 32; 21. 3 Цар. 16; 13.
1 Кор. 8; 4.
т Псал. 115; 8. Рим. 1; 21.
у Втор. 12; 30; 31.
ф Исх. 32; 8. 3 Цар. 12;
28.
х 3 Цар. 14; 15, 23. 15; 13.
16; 33.
и 3 Цар. 16; 31. 22; 54. Гл.
11; 19.

с Лев. 18; 21. Гл. 16; 3. Ис.
23; 37.
ш Втор. 18; 10.
и 3 Цар. 21; 20.
с 3 Цар. 11; 13, 32.
ы Иер. 8; 8.
ъ Гл. 13; 8. 15; 29.
ъ 3 Цар. 11; 11, 31.
ю 3 Цар. 12; 20.
я 3 Цар. 14; 16.

ж Ст. 6.
имъ Евдр. 4; 2, 10.
а Виз. Ст. 30.
б Гл. 18; 34.
в Ст. 24.
г Евдр. 4; 9.
д Лев. 18; 21. Втор. 12; 31.
е 3 Цар. 12; 31.
ж Сос. 1; 5.
з Бмт. 32; 28. 35; 10. 8 Цар.

11; 31.
и Слж. 6; 10.
і Исх. 20; 5.
к Исх. 6; 6.
л Втор. 10; 20.
м Втор. 5; 32.
н Втор. 4; 23.
о Ст. 32; 33.